

De eeuwige vriendschap uit het Buddyprogramma

Weet je nog de eerste keer dat je van een hoge duikplank in het diepe zwembad sprong? Dat het eerst ontzettend spannend was, maar dat je na het springen niet meer anders wilde?

Ik ken helemaal niemand op de eerste dag aan de Pompeu Fabra universiteit, waar ik één dag na mijn aankomst in Barcelona de deurklink van een groot auditorium vastpak. Ik had mij weliswaar van tevoren aangemeld voor het *buddyprogramma*, een initiatief om voor de openingsdag in elk geval één student te kennen, maar ik weet niet precies waar in de zaal mijn buddy zit.

Mijn telefoon trilt: een appje. 'Ik zit rechts achterin', schrijft een meisje dat onder de naam 'buddy van buddyprogram' opgeslagen staat. Het enige dat ik weet is dat ze uit Chili komt. Dit is het moment dat ik in het diepe ga springen, denk ik nerveus. Ik open de deur. Stijf van de spanning kijk ik vluchtig om mij heen. Dan zie ik haar. Ze wenkt me. Mariela, zo stelt ze zich in levenden lijve voor. 'Sjors', zeg ik, met trillende handen.

Op dat moment weten we nog niet dat wij het meest succesvolle voorbeeld van het *buddyprogramma* dat jaar worden.

Zeven vrienden, zes verschillende landen

Vanaf het eerste moment is er een klik met Mariela. We hebben onder andere dezelfde interesses en hobby's. Gedurende de eerste week ontwikkelen we een vriendengroep met zeven studenten uit zes verschillende landen en vier verschillende continenten. Omdat we allemaal zoeken naar nieuwe vrienden, ontwikkelt onze vriendschap in een sneltreinvaart.

Het is misschien bijzonder om gelijk na de eerste ontmoeting met iemand samen te gaan koken, maar dat is juist het unieke van de Erasmus-experience. Op deze manier heb ik in de eerste week veel culturele indrukken van andere Erasmusstudenten opgedaan en ook veel exotische gerechten geleerd. Ik eet niet alleen Chileense diners, maar ook Turkse, Griekse, Iraanse en Braziliaanse gerechten.

Lokale vrienden

Ik maak geregeld koffieafspraken met twee Russische vriendinnen. Zo leer ik veel over hun visie op Europa en onderwerpen als homoseksualiteit. Soms lopen die gesprekken een beetje stroef, maar dat is ook iets bijzonders van de Erasmuservaring. Erasmusstudent zijn leent zich er perfect voor om de angst om buiten een *comfortzone* te treden te overwinnen. En dus zoek ik ook veel contact met anderen dan Mariela en mijn vriendengroep.

Afspreken met lokale studenten ervaar ik als een grotere uitdaging. Zij hebben natuurlijk al hun vaste vriendengroepen en daarnaast is het gemakkelijker om als Erasmusstudent met andere internationale studenten om te gaan. Het vereist wat meer inzet, maar het is juist extra leuk als ik eenmaal met lokale studenten een wijntje doe.

Zo leer ik in verloop van tijd van mijn internationale vriendengroep en Mariela dat we veel meer overeenkomsten dan culturele verschillen hebben. Van mijn Catalaanse vrienden leer ik juist dat er

ook binnen Europa veel verschillen zijn. Daarnaast weet ik nu dat de vooroordelen, zoals Spaanse luiheid en te laat komen, in veel gevallen niet helemaal waar zijn.

Glimlach

Communiceren kan met iedereen. Taalbarrières slechten raad ik aan als hobby. Engels is een hartstikke dikke pré, zo ervaar ik in Barcelona, maar ook praten met stadsgenoten die in mindere mate de lingua franca spreken is leuk. Bijvoorbeeld in de groentewinkel, waar ik met handen en voeten prima kan uitleggen wat ik wil hebben.

Ik merk wel dat het Spaans proberen te spreken, in combinatie met een vriendelijke glimlach en niet bang zijn om fouten te maken, enorm gewaardeerd wordt. De taal van het land leren raad ik daarom iedereen aan, niet alleen omdat het nuttig is, maar ook om weer nieuwe mensen te leren kennen. Met name Mariela vindt het altijd erg grappig als ik Spaans probeer. Het mooie van het spreken van een bijzondere taal is dat het in de toekomst gegarandeerd weer van pas komt.

Is Catalonië Spanje?

Vanuit mijn interesse voor journalistiek (dat studeer ik op Windesheim) kom ik enorm aan mijn trekken in Barcelona. Het Catalaans protest voor onafhankelijkheid wordt breed gedragen en ik vergelijk graag de berichtgeving in Nederlandse media met mijn eigen ervaringen in Barcelona. Zo leer ik veel over het werkveld waar ik binnenkort hopenlijk in werk. Ook door discussies met Mariela, locals en internationale studenten, krijg ik meer kennis over de verschillende perspectieven op de Catalaanse onafhankelijkheid.

Pluk de dag

In elke Erasmusperiode komt een moment dat de *vibe* even weg is en dat er even niemand om je heen is. Ook ik heb mij wel eens eenzaam gevoeld, bijvoorbeeld toen ik ziek was. Dan miste ik mijn thuis en een warme knuffel van mijn moeder. Heimwee hoort erbij en je daarvoor schamen is niet nodig. Ik leer in Barcelona over moeilijke en persoonlijke dingen te praten en ik ervaar dat anderen dat waarderen.

Uiteindelijk komt de tijd van thuiskomen veel sneller dan ik denk en hoop. Daarom halen Mariela en ik zoveel mogelijk uit elke dag. Als we 's ochtends les hebben, dan spreken we 's middags af en verkennen we de stad. Mariela heeft een lijstje van ruim 100 punten gemaakt, met plaatsen die ze in haar periode als Erasmusstudent wil bezoeken. We reizen overal naartoe, van de bekende plekken als Casa Batlló tot de minder bekende plekken als Colònia Güell.

Erasmus in een stad als Barcelona doen is natuurlijk fantastisch, maar ik denk de Erasmus-experience overal kan. Het gaat niet per sé om de locatie, maar vooral om de mensen om je heen. Zij maken de ervaring uniek en onvergetelijk.

Leg mooie momenten vast

Op de eerste dag durfde Mariela het nauwelijks te vragen. Ze zei dat ze een populair YouTubekanaal had. Of ik in haar eerste Erasmusvideo wilde verschijnen. Op haar allerlaatste dag in Barcelona kijken we de video terug. De vraag of ik ons wilde filmen, is zes maanden geleden gesteld, maar voelt alsof het de dag van gisteren was. De tijd is voorbij gevlogen. We maken een afsluitingsvideo waarin we concluderen dat onze Erasmustijd de meest waardevolle herinnering in onze levens is.

Post-Erasmus

Ik hoor momenteel van veel Erasmusstudenten dat het contact met vrienden langzaam verwatert. Met name het buddyprogramma was niet zo succesvol. Maar Mariela en ik bewezen dat hechte vriendschap dankzij het buddyprogram wel kan. Mijn contact met Mariela en ook met mijn vijf andere vrienden is na zes maanden nog altijd goed. Daar werken wij elke week nog actief aan.

Natuurlijk is Erasmusstudent zijn een periode in een leven, maar wel eentje waar je tijdens de maanden in het buitenland van alles uit kan halen en waar ik ontzettend veel van heb geleerd.

Het liefst zou ik nog tien keer van die hoge duikplank in het diepe springen. Zo snel als je het water raakt, zo snel ging de Erasmustijd ook voorbij. Want ik was misschien nerveus toen ik over het randje naar beneden keek, maar de kick van het springen was de meest bijzondere ervaring ooit.

<https://youtu.be/KTuOw3yFIJM>